

Curcubeie de cuvinte

Pagini alese
din literatura pentru copii

volumul 2

Antologie de texte literare

INVITAȚIE LA LECTURĂ	3
PRIMELE INIȚIERI	
JUCĂRIILE CELUI CUMINTE. <i>George Coșbuc</i>	5
ÎN CURTEA MEA. <i>Emil Gârleanu</i>	6
PUI DE RAȚĂ. <i>Nina Cassian</i>	7
RÂNDUNICA. <i>Elena Farago</i>	8
CÂNTECUL BERZEI. <i>Din folclor</i>	9
HOTUL. <i>Cicerone Teodorescu</i>	9
O LĂCUSTĂ. <i>Tudor Arghezi</i>	10
VACA LUI DUMNEZEU. <i>Tudor Arghezi</i>	11
CĂRĂBUȘUL DE ARAMĂ. <i>Lucian Blaga</i>	11
POVESTE A CASEI. <i>Poveste populară chineză</i>	12
RĂZBUNAREA IEPURELUI. <i>Poveste populară chineză</i>	13
ELEFANTUL CURIOS. <i>Lev Tolstoi</i>	14
DE CE HIENA ARE SPINAREA DUNGATĂ. <i>Poveste populară marocană</i>	15
LUPUL ȘI CEI ȘAPTE IEZI. <i>Frații Grimm</i>	16
FRĂMÂNTĂRI DE LIMBĂ	18
GĂINUȘA ROȘIE. <i>Joseph Jacobs</i>	19
NOI, ALBINELE. <i>Călin Gruia</i>	20
FETICA. <i>Tudor Arghezi</i>	21
MIERE ȘI CEARĂ. <i>Tudor Arghezi</i>	21
COPIII DIN CRÂNG. <i>Konstantin Ușinski</i>	22
WINNIE URSULEȚUL. <i>A. A. Milne (Repovestire de Al. Mitru)</i>	24
CEI DOI MELCI KIYI ȘI YOGO. <i>Regia Fabiola</i>	26
CUM L-A PĂCĂLIT BROSCUȚA PE LEU. <i>Poveste indiană</i>	28
VULPIȚA ȘI TIGRUL. <i>Poveste chinezească</i>	29
POVESTE A BABEI ȘI A COCOȘULUI. <i>Poveste populară turcească</i>	30
DOI CĂLĂTORI. <i>Alexandru Mitru</i>	31
SPIRIDUȘII CU NASURI LUNGI. <i>Poveste japoneză</i>	32
NĂLBÎȚA ȘI RUJULIȚA. <i>Frații Grimm</i>	34
CEAPA. <i>Nina Cassian</i>	39
HORĂ ÎN GRĂDINĂ. <i>Tudor Arghezi</i>	39
JOC DE CREION. <i>Tudor Arghezi</i>	40
ARICIUL. <i>George Topârceanu</i>	41

ECOUL VIETII. <i>După Body Mind Spirit</i>	42
ÎNȚÂIUL DRUM. <i>Ion Agârbiceanu</i>	43
GÂNDĂCELUL. <i>Emil Gârleanu</i>	50
CĂLĂTOARE!... <i>Emil Gârleanu</i>	51
POVESTEA FURNICII. <i>Ion Druță</i>	52
PUIUL. <i>Ioan Alexandru Brătescu-Voinești</i>	56
LA MESTECĂNEI (fragment). <i>Mihail Sadoveanu</i>	59
PĂDUREA COPIILOR. <i>Tudor Arghezi</i>	61
CALENDARUL COPIILOR. <i>Tudor Arghezi</i>	63
LA MEDELENI (fragment). <i>Ionel Teodoreanu</i>	66
CIOBĂNILĂ (fragment). <i>Vasile Voiculescu</i>	70
UNA ESTE MAMA. <i>Tudor Arghezi</i>	76
MAMEI. <i>Duliu Zamfirescu</i>	76
MAMA. <i>Nicolae Costenco</i>	77
MAMA. <i>Dumitru Matcovschi</i>	78
DE-AI FI... <i>Grigore Vieru</i>	79
DE CE? <i>Grigore Vieru</i>	79
GHICITOARE FĂRĂ SFÂRȘIT. <i>Grigore Vieru</i>	79
AMINTIRI DESPRE MAMA (fragment). <i>Ion Druță</i>	80
DUMBRAVA MINUNATĂ. <i>Mihail Sadoveanu</i>	82
D-L GOE... <i>Ion Luca Caragiale</i>	97
BUNICUL. <i>Barbu Ștefănescu-Delavrancea</i>	101
BUNICA. <i>Barbu Ștefănescu-Delavrancea</i>	103
POVESTEA CU PRIVIGHETOAREA. <i>Mihail Sadoveanu</i>	106
POVESTE DE OMĂT. <i>Otilia Cazimir</i>	110
FETIȚA CU COZI. <i>Călin Gruia</i>	111
ÎN ȚARA LUI MURĂ-N GURĂ. <i>Nina Cassian</i>	113
PRĂVALE-BABA (fragmente). <i>Ionel Teodoreanu</i>	114
ȘCOALA. <i>Edmondo de Amicis</i>	121
BIBLIOTECA LUI STARDI. <i>Edmondo de Amicis</i>	122
STRADA. <i>Edmondo de Amicis</i>	123

ARMONII ȘI MISTERE COTIDIENE

LA MIJLOC DE CODRU DES. <i>Mihai Eminescu</i>	125
CODRULE, MĂRIA-TA. <i>Mihai Eminescu</i>	125
REVEDERE. <i>Mihai Eminescu</i>	125
FETELE SOARELUI. <i>Aurora Humulescu</i>	126
SCRISOARE DE LA RÂNDUNELE. <i>Elena Dragoș</i>	126

IARNA, CU PAPUCI DE GHEAȚĂ. <i>Tiberiu Jugănar</i>	127
A ÎNFLORIT O PĂPĂDIE. <i>Otilia Cazimir</i>	127
FULG. <i>Nicolae Labiș</i>	127
TOAMNA. <i>George Coșbuc</i>	128
TOAMNA. <i>Octavian Goga</i>	128
COBOARĂ TOAMNA. <i>Octavian Goga</i>	129
CREION. <i>Tudor Arghezi</i>	129
ZIUA CENUȘIE. <i>Tudor Arghezi</i>	130
SARA. <i>Octavian Goga</i>	130
CELE 4 ANOTIMPURI. <i>Eugen Jianu</i>	131
UN CIOB DE PRIMĂVARĂ. <i>Tudor Arghezi</i>	132
POVESTE DE IARNĂ. <i>Mircea Sântimbreanu</i>	133
DARUL MAMEI NATURA. <i>Poveste indo-americană</i>	134
IEPURAȘUL CĂRUIA ÎI PLĂCEA MIEREA. <i>Poveste europeană</i>	135
IEPURELE. <i>George Topârceanu</i>	136
ZI DE VARĂ. <i>George Topârceanu</i>	136
DECORUL. <i>George Topârceanu</i>	137
CIOARA (fragment). <i>George Topârceanu</i>	137
UN DUEL. <i>George Topârceanu</i>	137
IARNA ÎN PĂDURE. <i>Eugen Jianu</i>	138
FACEREA LUMII. <i>Legendă populară</i>	139
LEGENDA CERBULUI. <i>Legendă populară</i>	139
LEGENDA PRIVIGHETORII. <i>Culeasă de Mihail Sadoveanu</i>	141
LEGENDA ARICIULUI. <i>Legendă populară</i>	143
STIGLETELE. <i>Mihail Sadoveanu</i>	144
LEGENDA INULUI. <i>Culeasă de Mihail Sadoveanu</i>	146
LEGENDA SALCIEI PLÂNGĂTOARE. <i>Legendă populară</i>	148
DUMNEZEU, MUNȚII, ALBINA ȘI ARICIUL. <i>Legendă populară</i>	148
VÂNTUL. <i>Legendă populară</i>	149
LEGENDA VÂNTULUI. <i>Legendă populară</i>	149
DANS. <i>George Lesnea</i>	151
PARABOLA LARVEI. <i>Paolo Coelho</i>	151
ÎN PĂDUREA PETRIȘORULUI. <i>Mihail Sadoveanu</i>	152
VÂNĂTORII DE RAȚE. <i>Ion Druță</i>	157
GREIERUL ȘI FURNICA. <i>Alexandru Donici</i>	163
FURNICA ȘI GREIERUL. <i>Cincinat Pavelescu</i>	163
CÂNTĂREȚUL. <i>Emil Gârleanu</i>	164
ÎN FEL DE FEL DE FEȚE. <i>Emil Gârleanu</i>	165

PASĂRE DE NOAPTE. <i>Emil Gârleanu</i>	167
CONCERTUL PRIMĂVERII. <i>George Coșbuc</i>	168
CĂLIN. FILE DIN POVESTE (fragment). <i>Mihai Eminescu</i>	169
VOINICUL! <i>Emil Gârleanu</i>	171
ȘIRETENIA IEPURELUI. <i>Ionel Pop</i>	172
URECHILE ȘI PICIOARELE CELE LUNGI ALE IEPURELUI. <i>Eugen Jianu</i> ...	173
FOSĂILĂ. <i>Ion Druță</i>	174
ȘARPELE ALB. <i>Frații Grimm</i>	177
COADA URSOAICEI. <i>Eugen Jianu</i>	181
DE O MIE DE ORI DE CE? <i>Eugen Jianu</i>	183
O ÎNTÂMPLARE DEOSEBITĂ. <i>Călin Gruia</i>	184
PIF, PAF, PUF (fragment). <i>Cezar Petrescu</i>	185
POVESTEA CREIONULUI. <i>Paulo Coelho</i>	189
GRAIUL POMILOR. <i>Eugen Jianu</i>	190
CIREȘUL. <i>Călin Gruia</i>	191
ZÂNA MUNȚILOR. <i>Petre Ispirescu</i>	193
PRIVIGHETOAREA CEA CÂNTĂTOARE ȘI JUCĂUȘĂ. <i>Frații Grimm</i>	197
AVENTURILE LUI HABARNAM ȘI ALE PRIETENILOR SĂI (fragmente). <i>Nikolai Nosov</i>	204
GULLIVER ÎN ȚARA PITICILOR (fragment). <i>Jonathan Swift</i>	219
NUIELUȘA DE ALUN. <i>Călin Gruia</i>	221
FLUTURELE-GALBEN-DE-O-ZI. <i>Silvia Kerim</i>	226
FRAM, URSUL POLAR (fragment). <i>Cezar Petrescu</i>	234
LACRIMILE TRANDAFIRILOR. <i>Eugen Jianu</i>	238
CE SĂ FIE OARE? (ghicitoare). <i>Otilia Cazimir</i>	238
SFECLA DE ZAHĂR. <i>Eugen Jianu</i>	239
GRÂUL. <i>Elena Dragoș</i>	239
POVESTEA BRAZILOR ȘI A HÂRTIEI. <i>Demostene Botez</i>	240
FIRUL DE PAI, TĂCIUNELE ȘI BOBUL DE FASOLE. <i>Frații Grimm</i>	244
ȘASE VOINICI CARE CUTREIERĂ LUMEA. <i>Frații Grimm</i>	245
MINUNATA CĂLĂTORIE A LUI NILS HÖLGERSSON PRIN SUECIA (fragmente). <i>Selma Lagerlöf</i>	250
CRĂIASA ALBINELOR. <i>Frații Grimm</i>	280
BUNICUL ȘI NEPOTUL. <i>Frații Grimm</i>	282
TATĂL ȘI CEI ZECE FECIORI. <i>Snoavă culeasă de Alexandru Mitru</i>	283
MUNTELE CEL HODORONC-TRONC. <i>Marin Sorescu</i>	285
HOINAR. <i>Emil Gârleanu</i>	286
CORBUL ȘI VULPEA. <i>Gheorghe Asachi</i>	288

BROASCA ȚESTOASĂ. <i>George Topârceanu</i>	288
FUSUL, SUVEICA ȘI ACUL. <i>Frații Grimm</i>	289
CĂLIN NEBUNUL. <i>Mihai Eminescu</i>	291
GREUCEANU. <i>Petre Ispirescu</i>	299
BASMUL CU FATA DIN PIATRĂ ȘI CU FECIORUL DE ÎMPĂRAT, CEL CU NOROC LA VÂNAT. <i>Alexandru Odobescu</i>	307
FLACĂRA ALBASTRĂ. <i>Frații Grimm</i>	314
DEDAL ȘI ICAR. <i>Alexandru Mitru</i>	319
TANDREȚE. <i>George Șovu</i>	326
AMINTIRI DIN COPILĂRIE (fragmente). <i>Ion Creangă</i>	328
ÎN AJUN DE ANUL NOU. <i>Fănuș Neagu</i>	340
CRĂCIUNUL. <i>Ion Druță</i>	341
DOMNU TRANDAFIR (fragment). <i>Mihail Sadoveanu</i>	346
DOMNUL VUCEA (fragment). <i>Barbu Ștefănescu-Delavrancea</i>	349
PĂRUL DIN OGRADA BUNICILOR (fragment). <i>Mihail Sadoveanu</i>	353
ȘOAPTE DE NUC. <i>Ion Druță</i>	355
MUC CEL MIC. <i>Wilhelm Hauff</i>	358
MUNTELE ZÂNEI COCORILOR. <i>Poveste chineză</i>	368

MĂRGĂRITARE FOLCLORICE

FLORICICA. <i>Poezie culeasă de Vasile Alecsandri</i>	377
FLUIERUL CEL PĂSTORESC. <i>Din folclor</i>	377
COLINDIȚĂ. <i>Din folclor</i>	377
PĂUNAȘUL CODRILOR. <i>Vasile Alecsandri</i>	378
MIHU COPILUL. <i>Vasile Alecsandri</i>	379
PINTEA VITEAZUL. <i>Baladă populară</i>	383
CÂNTECUL LUI MIHAI VITEAZUL. <i>Cântec popular cules de Vasile Alecsandri</i>	386
MIHAI VITEAZUL. <i>Legendă populară</i>	387
ȘTEFAN CEL MARE ȘI NOROCUL. <i>Legendă populară</i>	388
DREPTATEA LUI VLAD ȚEPEȘ. <i>Legendă populară</i>	389
POVESTEA VRANCEI. <i>Legendă populară</i>	390
CONSTANTIN BRÂNCOVANUL. <i>Baladă culeasă de Vasile Alecsandri</i>	393
ÎNȘIRĂ-TE, MĂRGĂRITE. <i>Vasile Alecsandri</i>	395
MIC DICȚIONAR EXPLICATIV	401

JUCĂRIILE CELUI CUMINTE

George Coșbuc

Un copil, când jocu-i place,
Toată lumea joc îi face;
Iar el toate le pricepe
Și cu ele-un joc începe.

Zice tufa de zambile:

– Bună ziua, drag copile!

Floarea zice: – Oprește-ți pașii!

– Prinde-ne! zic fluturașii.

– Eu sunt netedă și mică,

Ia-mă! zice-o pietricică.

Cântă rândunica iară:

– Eu demult te chem afară!

Cățelușul și el vine:

– Hai și joacă-te cu mine!

Vrăbii zboară pe tot locul:

Vezi, așa e vesel jocul!

Patru roți de la trăsură

Strigă: – Iute alergătură!

Vântul zice: – Așa mi-e placul,

Să-ndoiesc de vârf copacul!

Mărul zice: – Mă voi coace,

Vin-atunci pe fugă-ncoace!

Toate-așa cu drag îl cheamă

Și el vesel ia de seamă.

Numai cel ursuz nu știe

Cum să-și fac-o jucărie

Și numai posomorâtul

Nu-și știe alunga urâtul.

ÎN CURTEA MEA

Emil Gârleanu

Curtea mea e la țară, pe malul unei ape. De jur împrejurul curții se încinge un gard de cătină, iar pe cătina în care vrăbiile stau împănate ca albinele în roi, se țese, de cu primăvară până-n toamnă, tulpina de rochița-rândunicii. Pe de margini, din loc în loc, ca la o azvârlitură de piatră unul de altul, se înalță plopî bătrâni, fuse uriașe pe care se deapănă vântul; pe vârfurile lor țin acoperământul – cerul. Tufe de pomușoară și de agrișe dau, înăuntrul curții, adăpost păsărilor mele.

Căci am păsări multe și felurite. De ici, din portița încununată cu iederă, hai să le privim. Ai auzit *cucurigu*? Răsare soarele. Cocoșul acela negru e ceasornicul curții mele. Iată-l pe culme, țațoș, cu pintenii arcuiți, cu platoșa penelor oțelii, gata ca de luptă. Parcă vrea să-și arate bărbăția cărdului celuia de claponi din fața lui – găini care nu se ouă, ale căror pene lungi și moi îi prefac într-un fel de sălcii plângătoare printre păsări.

A, uite-o, harnica ogrăzii! Repede-repede, sfârâindu-i piciorușele în ghetete galbene pe nisip de iute ce aleargă, cu bonețică albă tivită cu arnici, de gospodină, pe cap, cu cercelușii de mărgear la ureche, strânsă în fusta ei cu picățele, bibilica – picherea – aleargă dintr-un colț într-altul, să pună toate la locul lor. Numai să-i auzi gurița când vreo leneșă se întrece mai mult cu dedeochiul somnului!

Albe, linse, sau zburlite ca de vânt, legănându-se, sâsâind, îndemnând la tăcere, le vezi? cărdul de găște se înșiră, una după alta, ca și când cea din capăt ar fi înghițit un mosor de sfoară al cărei capăt l-ar fi hăpăit, pe rând, toate celelalte.

Dincolo, lângă teuca de apă, sunt rațele; parcă-s totdeauna văduve, așa-s de ursuze. Mișcând mereu din ciotul cozii, la dreapta și la stânga, ca și când aceasta le-ar îndemna și îndrepta trupul încotro s-apuce, știu numai să-și desfacă lopățelele pliscului, să se lincerească-n apă.

Dar bate soarele tare. Pune-ți mâna la ochi, să poți privi mai bine.

Colo, sub tufișul cela de agrișe, sunt cloștele. Înfoiate, gata să sară în capul oricui s-ar apropia, ele scurmă mereu, ca și când ar căuta o comoară. Își hrănesc puișorii. Gâgălicii! boțuri de aur, cu două picături de rubine drept ochi. Uite-i cum se frământă, cum se strâng, roi, și se desfac pe urmă, cum se ciupesc de la un viermișor. Unul a sărit pe spatele mamei și, cu piciorușele lui subțiri și fragede ca paiul, i se cocoată după gât. De acolo urmărește cu ochișorii lui vioi ce fac ceilalți: prinde clipa, sare și apucă viermișorul. Apoi, fugind sub aripa caldă și ocrotitoare a cloștei, ospătează. Ceilalți rămân locului prostiți, sărăcuți! până ce zăresc o altă pradă.

Dar ce-i? Găinile se strâng să privească iscoditoare. Doi cocoși tineri s-au apucat la luptă. Penele zbor ca luate de vânt. Stai puțin și-o să vezi! Gramăticul curții mele e doar curcanul! Iată-l: i-a și zărit. Uite-l cum se repede, cum se pune mijlocitor între ei, cum îi desparte; pe cel mai vajnic îl ciupește și-l urmărește până în celălalt colț al curții. Iar dacă a făcut pace, e și dreptul lui: se-nrotește, își atârână șiragurile de hurmuz și mărgele la gât și, ca un drept judecător ce este, primește închinăciunile tuturor.

Auzi un lătrat? E Dudaș, Dudașache, dulăul, păzitorul. Acuma cercetează gardul dacă n-are vreo gaură prin care să se poată strecura lighioanele înăuntrul curții. Când găsește o deschizătură, se oprește și latră, - dă de veste.

Aha! Vezi? s-au oprit toate păsările, cu capul întors spre cer. Gâgâlicii de aur au năvălit sub aripile cloștilor, să se ascundă. O săgeată străbate prin aer. E un vultan. N-avea nicio grijă! Gramăticul l-a zărit cel dintâi. Și-a strâns mugurul nasului, și-a scos gușa în afară și-l urmărește cu ochii, să sară. Gluguind, parcă-i zice: „Poftim, dacă-ți dă mâna!” Dar vultanul e priceput; știe cu cine are de-a face. Un ocol, și se șterge prin zare, să caute aiurea o pradă mai puțin păzită.

Și-n urma lui păsările își văd de hrană, gâgâlicii răsar iarăși la lumină, și liniștea și pacea se lasă peste curtea mea.

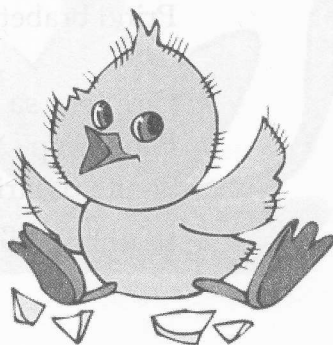
Hai de ne-om duce și noi!

PUI DE RAȚĂ

Nina Cassian

Pui cu puf de aur moale,
Șapte sunt, prin curte.
Umblă-n piciorușe goale,
Sprintene și scurte.

Piue de viață nouă
Cu un glas ca ața:
„Am ieșit și noi din ouă -
Bună dimineața!”

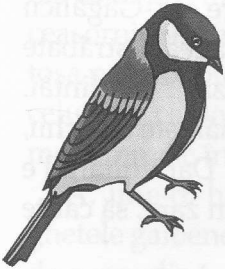

RÂNDUNICA

Elena Farago

Un băiat și-o fată mică
Stau privind o rândunică,
Și băiatu' spune: – Mult
Îmi place să le-ascult,

Ciripind, pe rândunele,
Și pe alte păsărele,
Și mi-aș da ce am mai bun
Să pot ști și eu ce spun.

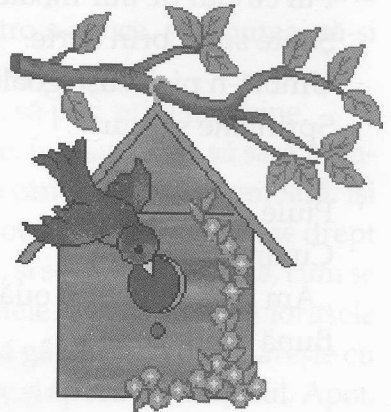

Rândunica îl privește
Și cu dragoste-i vorbește:
– Să-ți spun eu dacă dorești,
Drag copil ce ne iubești:

Dimineața, noi, din toate
Păsările-ntâi sculate,
Ne-nchinăm spre răsărit,
Ciripind: țzrr... bvidevit...

Și apoi încep codroșii,
Cu cap sur, cu coade roșii:
Ticc... tecc... tecc... și, după ei,
Prind brabeții mititei:

Cirip-ci... să ciripească,
Până-ncep să se trezească
Și-alte păsări, care-n cor
Își înalță ruga lor.

CÂNTECUL BERZEI

*Spus primăvara,
când încep să vină berzele:*

- Barză, barză,
- Ce-ai în cioc?
- Un boboc.
- Dar în gușă?
- O căpușă.
- Vino la noi
- După ușă.
- Dar în gheare?
- Râșchitoare.

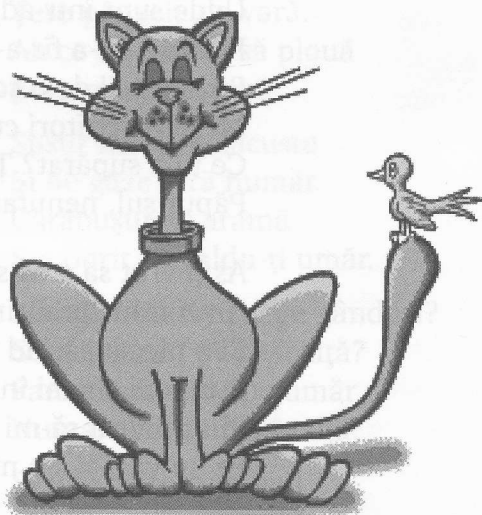
sau

- Barză, barză,
- Ce-ai în cioc?
- Un boboc.
- Dar în gușă?
- Un pumn de cenușă.
- Barză, barză,
- Ce-ai în spinare?
- O căldare.
- Dar în căldare?
- O mămăligă mare.
- Barză, barză,
- Ce-ai pe picior?
- Un oscior.
- Și ce faci cu el?
- Îl dau la puișorii mei,
- Ca să se facă măricei.
- Barză, barză,
- Ce-ai în coadă?
- O cutie de pomadă.
- Și ce faci cu ea?
- Ung puișorii mei,
- Ca să se facă frumușei.

HOTUL

Cicerone Teodorescu

- Ce se vede?
- Un motan.
- Ce-are în gură?
- Un ciolan...
- Ei, și-acuma?
- Vrea să-l roadă.
- Și e vesel?
- Dă din coadă.
- De unde vine?
- De unde vine?
- Vine din bucătărie.
- Nu-i e teamă c-am să-l bat?
- Păi de ce?
- Fiindcă-a furat!

O LĂCUSTĂ

Tuđor Arghezi

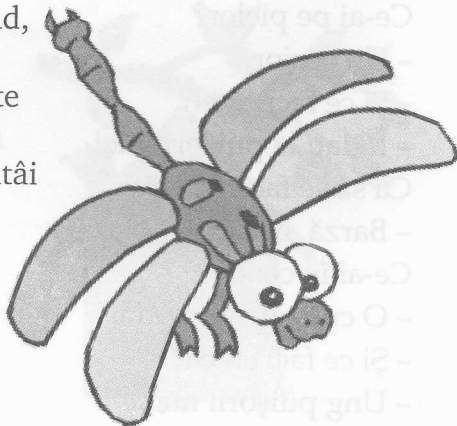
Mi-a umblat în pădădie
O goangă cu pălărie
Și cămașe stacojie.
Avea fuste și manta
Tăiate din catifea
Și pieptar cu solzi de țiplă,
Căptușit c-un fel de sticlă.

Domnișoarei cu trei rochii-i
Lăcrimau rubine ochii.
Să te-ntreb pe Dumneata,
Cum veniși în iarba mea
Și de unde, Domnișoară
De cristal și scortîșoară?

După pana ce te-a scris,
Vii și tu din somn și vis.
Căci vopseli asemeni nu-s
Decât colo, tocmai sus,
Unde sunt într-adevăr
Pensule de-a fir-a-păr
Și zugravii de o șchioapă,
Meșteri scriitori cu apă.
Ce te-a supărat? Țânțarul,
Păpurișul, nenufarul?

Aș fi vrut să stea s-o prind,
A venit încoa sărind
Și-a plecat sărind într-alte
Buruieni și mai înalte.
Și-aș fi vrut să-mi stea întâi
Pe un vârf și s-o mângâi.

Mi-a lăsa atâta mie:
Bumbii goi, de pădădie.

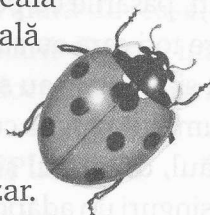

VACA LUI DUMNEZEU

Tudor Arghezi

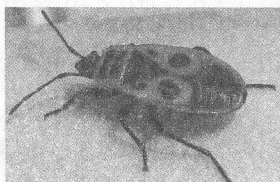
De prin vârful pomilor
A venit o boabă-n zbor
De cafea,
Năclăită în perdea.
Dumnezeu când i-a făcut
Fința din scuipat și lut,
Cu o pensulă de zdreanță
A vopsit-o cu faianță
Și i-a pus ca din greșeală
Două coji cu căpușeală
În spinare,
Ca să zboare,
Și aproape în zadar
Patru puncte, ca de zar.
Se gândea atunci că nu-i
Greu să fie vaca lui.

Ca un nod de broderie
Neagră și cărmizie
Care mișcă și se zbate,
S-a-necat pe jumătate
În nemărginire-albastră
Din fereastră.
Și findcă răsar în ață
Stelele de dimineață,
Crede că din zare-adâncă
Luna vine și-o mănâncă.

Și se-așază liniștită
Ca să fie înghițită.

***Câte puncte negre are pe spate
vaca-domnului? Dar buburuza?***

CĂRĂBUȘUL DE ARAMĂ

Lucian Blaga

Din belșugul de verdeață
Cărăbușul de aramă
Vine din turnătoria
Verii, să-l luăm în seamă.

Zgomotos ca o reptilă
Printre vreascuri se avântă,
Să arate că-i din lumea
Celor ce nu prea cuvântă.

Prinse veste de viața
Ce se-ncinge, rug, în umbra,
Unde ne-am întins, tu basmul,
Eu ardorile și țundra.

Cărăbuș te ia cu iureș,
Te încearcă pe la glezne.
Îl alungi, el vine iarăși.
Pe-altă parte e mai lesne.

Ca suveica rândunica
Țese pânzele de vară.
Ah ce cald e! Va să plouă
Ecvatorial pe seară.

Susur mare de lăcuste
Și de gâze fără număr.
Cărăbușul de aramă
S-a oprit pe caldu-ți umăr.

Mișcă? Stă să-nchege gânduri?
Se destinde? Se descaltă?
Parc-ar ști că de pe umăr
Numai zborul mai înalță.

Și o ia către stăpânul
Iulie, cuptorul-astru,
Să ne ducă fericirea
Spre uitare în albastru.

Toate acestea s-au întâmplat demult, demult și nici chiar străbunii noștri n-ar mai ști de ele.

Atunci pretutindeni erau numai munți și dealuri după dealuri. Oamenii locuiau în peșteri și aveau ca prieteni păsări și animale.

Într-o zi, oamenii, păsările și animalele au pornit împreună după hrană și tot au mers până au dat de o câmpie.

Deodată vremea s-a schimbat, s-a pornit furtuna și a început să cadă o grindină cât pumnul. Negăsind niciun adăpost, toți s-au ales cu capul spart și cu oasele rupte. Oamenii erau răniți, păsările cu penele jumulite, iar animalele cu blănurile crâmpoțite. Dintre toți care au stat în câmpie în timpul furtunii, numai un flăcău, un dragon și un tigru au scăpat teferi, pentru că s-au vârat într-o peșteră. Peștera s-a umplut repede cu apă și n-au mai găsit nici ei un loc ca să se ferească. Flăcăul, dragonul și tigrul s-au sfătuit ce s-au sfătuit și au hotărât să-și dureze singuri un adăpost, unde să se ascundă când vremuieste – o casă. Tigrul a adus fân, dragonul a adus bușteni, flăcăul a făcut un cuțit din piatră, o frânghie din cânepă; toți într-un gând și o inimă au clădit o colibă trainică, bucurându-se că vor locui în ea.

N-a trecut mult și dragonul s-a gândit că ar fi bine să rămână numai el în colibă. Tigrul avea aceleași gânduri, dar niciunul nu știa cum să-i dea afară pe ceilalți doi, de aceea adesea se certau pentru fleacuri și fiecare se simțea prost.

Într-o zi au luat o hotărâre – cel care va fi în stare să-i scoată pe ceilalți doi afară din casă, fără să facă uz de forță, va rămâne în casă.

Tigrul a fugit afară primul, zicând:

– Am să urlu, am să dau din coadă, am să stârnesc vântul și o să vedeți dacă n-o să vă speriați!

Cum a terminat de vorbit, a strigat din toate puterile, iar ecoul a răsunat atât de tare în munți și în văi, încât te asurzea. În clipa în care a dat din coadă, pietrele și nisipurile s-au clintit, iar vârfurile munților se clătinau atât de tare, de credeai că se vor prăbuși. Omul și dragonul, de spaimă, s-au ghemuit într-un colț al casei; nu îndrăzneau să facă nicio mișcare, darămite să mai iasă afară. Tigrul, văzând că nu-i poate scoate din cuib, s-a întors în casă.

Al doilea care a arătat ce poate a fost dragonul. A fugit afară și a strigat cât a putut de tare:

– Voi aduce fulgerul, ploaia cu găleata și tunetele, și am să văd dacă vă speriați sau nu!

Acestea fiind zise, a chemat norii plumburii și într-o clipă s-a revărsat o ploaie cu găleata, cu fulgere și trăsnete peste văi și munți, care lua totul din cale. Omul și tigrul s-au ascuns în casă, răsuflarea li s-a tăiat de spaimă și niciunul nu îndrăznea să iasă afară.

Dragonul, când a văzut că nu-i poate clinti, s-a întors în casă. Tigrul și dragonul nu mai pridideau laudându-și puterile și priceperea.

Ultimul la rând a fost flăcăul. A fugit în spatele casei și a vorbit molcom:

- N-am să strig, n-am să dau din coadă, n-am să stârnesc vântul și furtuna, nu voi aduce fulgerul și trăsnetul, mă voi folosi doar de puțin jar.

După cum vorbi a și luat puțin jar și a aprins coliba. Dragonul și tigrul în mare grabă au ieșit afară din casă. Tigrul a fugit în codri, iar dragonul s-a ascuns în fundul mării. Flăcăul îndată a stins focul și a reclădit coliba.

De atunci oamenii locuiesc în case.

RĂZBUNAREA IEPURELUI

Poveste populară chineză

Odinioară iepurele și leul trăiau laolaltă. Cu toate că erau vecini, leul era foarte îngâmfat și tot timpul se lauda că el este puternic, disprețuia pe iepure, îl ocăra adesea și îl speria. Iepurele nu-l putea înghiți și se gândi să se răcorească, zicându-i:

- Am întâlnit undeva un animal la fel ca tine, care mi-a spus: „Dacă este vreun animal mai curajos ca mine, cheamă-l să vină să ne luăm la întrecere și dacă nu îndrăznește, atunci să mi se supună și să mă slujească”.

Aceste vorbe ar supăra pe oricine. Atunci leul l-a întrebat pe iepure:

- Nu i-ai vorbit despre mine?

Iepurele i-a răspuns:

- Dacă nu-i pomeneam despre tine era mai bine. Mi-a vorbit de sus, a spus multe vorbe urâte și printre altele că nu te-ar lua nici ca slujitor.

Leul s-a înfuriat și-a întrebat în grabă:

- Unde-l găesc?

Iepurele l-a dus pe leu dincolo de munte și i-a arătat o fântână adâncă:

- Acolo este.

Leul a mers la fântână, s-a uitat mânios înăuntru și deodată a văzut că dușmanul seamănă leit cu el, are ochii holbați de furie. Leul a urlat o dată și dușmanul a urlat de asemenea. Leului, de mânie, i s-a ridicat părul măciucă, și dușmanului la fel. Leul rânjea colții amenințând pe dușman, iar celălalt îl maimuțarea.

Nemaiputându-și stăpâni mânia, leul a sărit cu toată puterea în fântână. Și astfel îngâmfatul a căzut în adânc și acolo a rămas.

ELEFANTUL CURIOS

Lev Tolstoi

A fost odată, demult, un elefântel foarte curios.

Într-o zi s-a trezit cu o nouă întrebare: „Ce mănâncă crocodilul seara?”

Așa că a plecat prin pădure să întrebe animalele. S-a întâlnit cu ursulețul și-l întreabă:

- Ursulețule, ce mănâncă crocodilul seara?
- Nu știu, a răspuns ursulețul, dar du-te la lac și vei afla.

A plecat mai departe elefântelul să caute lacul. Pe drum s-a întâlnit cu o broscuță:

- Broscuțo, ce mănâncă crocodilul seara?
- Nu știu, a răspuns broscuța, dar du-te la lac și vei afla.

În apropiere de lac, elefântelul s-a întâlnit cu șarpele boa:

- Șarpe, ce mănâncă crocodilul seara?
- Nu știu, a răspuns și șarpele, dar uite lacul aici, sunt sigur ca vei afla

răspunsul.

Tocmai atunci ieșea din apă crocodilul. Elefântelul s-a apropiat de el, dar nu știa că vorbește chiar cu crocodilul:

- Scuză-mă te rog, știi cumva ce mănâncă crocodilul seara?

Crocodilul șiret îi spune:

- Vino mai aproape să-ți spun la ureche să nu ne audă nimeni.

Elefântelul s-a apropiat și crocodilul - haț! - l-a apucat de nas, că pe vremea aia elefântelul avea un nas ca toate nasurile, micuț așa ca al tău.

Și cum se chinuia bietul elefântel să scape din gura crocodilului, a venit repede, repede șarpele boa, care se afla în apropiere, și a început să-l tragă pe elefântel de coadă. Atâta a tras crocodilul de nas și șarpele boa de coadă, că până la urmă șarpele a reușit să-l salveze pe elefântel, dar nasul i se întinsese atât de tare, că aproape îi atârna pe jos. Și uite așa, de atunci are elefântelul trompă.

